

Odpowiedzialność osób kierujących praktykami zawodowymi wymaganymi do uzyskania uprawnień budowlanych

Mgr Emilia Kucharczyk, Uniwersytet Zielonogórski

1. Wprowadzenie

Znaczenie budownictwa, jego jakości dla społeczno-gospodarczego rozwoju kraju trudno przecenić. Dlatego też tak ważne są stosowane technologie, wyroby budowlane, a może przede wszystkim dobrze przygotowana kadra techniczna, zwłaszcza podejmująca samodzielne funkcje techniczne projektanta, kierownika budowy, inspektora nadzoru inwestorskiego. Dobre więc przygotowanie kadry inżynierskiej do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie jest bardzo ważne.

Wykonywanie zawodu inżyniera budownictwa to pełna odpowiedzialność za zdrowie i życie ludzi, a także mienie. Stąd właściwe wykonywanie tego zawodu, będącego zawodem zaufania publicznego, jest bardzo istotne. Nie dotyczy to tylko etapu wykonywanej pracy po uzyskaniu uprawnień budowlanych, ale należy wziąć pod uwagę również okres, w którym młodzi inżynierowie odbywają praktykę zawodową. Do osoby kierującej praktyką zawodową często zwanej „opiekunem praktyk” należy nie tylko podzielenie się swoją wiedzą i doświadczeniem, gdy pełni samodzielną funkcję techniczną w budownictwie, ale też wpojenie zasad etyki zawodowej i rzetelności.

2. Praktyka zawodowa wymagana do uzyskania uprawnień budowlanych

Jednym z podstawowych warunków uzyskania uprawnień budowlanych upoważniających do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie jest odbycie praktyki zawodowej. Odbywanie praktyki zawodowej przez bezpośrednie uczestniczenie w pracach projektowych lub pełnienie funkcji technicznej na budowie to niezbędny warunek przygotowania inżyniera do samodzielnego wykonywania funkcji projektanta lub kierownika budowy oraz innych funkcji z tym związanych.

Odbycie praktyki zawodowej nie jest jedynie formalnością, którą należy spełnić, aby uzyskać uprawnienia

budowlane. Zdarza się jednak, że niektórzy kandydaci ubiegający się o uprawnienia budowlane, a czasami też osoby kierujące praktyką, traktują te czynności jak zło konieczne.

Zgodnie z regulacją prawną wynikającą z art. 14 ust.4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2016 r. poz. 290 z późniejszymi zmianami) warunkiem zaliczenia praktyki zawodowej jest praca polegająca na bezpośrednim uczestnictwie w pracach projektowych albo na pełnieniu funkcji technicznej na budowie pod kierownictwem osoby posiadającej odpowiednie uprawnienia, a w przypadku odbywania praktyki za granicą pod kierunkiem osoby posiadającej uprawnienia odpowiedzialnie w danym kraju.

Uzupełnienie tego warunku znajduje się w § 3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 11 września 2014 r. Praktyka zawodowa powinna być odbywana po uzyskaniu dyplomu ukończenia wyższej uczelni lub po uzyskaniu tytułu zawodowego technika lub mistrza albo dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe w zawodzie nauczanym. Dopuszcza się praktykę odbywaną po trzecim roku studiów.

Zakres praktyki zawodowej powinien być zgodny z zakresem specjalności uprawnień budowlanych, o które ubiega się wnioskodawca.

Praktykę zawodową potwierdza osoba posiadająca odpowiedzialnie uprawnienia budowlane i jest wpisana na listę członków izby.

W wyżej cytowanym rozporządzeniu prawodawca rozszerzył możliwość zaliczenia praktyki zawodowej na budowie.

Do praktyki zawodowej na budowie zalicza się:

- 1) wykonywanie czynności inspekcyjno-kontrolnych w organach nadzoru budowlanego;
- 2) pracę w organach administracji rządowej albo jednostek samorządu terytorialnego, realizujących zadania zarządcy drogi publicznej, polegającą na wykonywaniu czynności na terenie budowy i obejmującą konieczność fachowej oceny zjawisk lub samodzielnego rozwiązywania zagadnień architektonicznych oraz techniczno-organizacyjnych;

3) pracę u zarządcy infrastruktury kolejowej lub w podmiocie odpowiedzialnym za utrzymanie infrastruktury kolejowej we właściwym stanie technicznym, działającym na zlecenie zarządcy infrastruktury kolejowej, polegającą na wykonywaniu czynności na terenie budowy lub czynności inspekcyjno-kontrolnych i obejmującą konieczność fachowej oceny zjawisk, stanu technicznego budowli i urządzeń budowlanych lub samodzielne rozwiązywanie zagadnień architektonicznych oraz techniczno-organizacyjnych.

Dwa lata pracy przy wykonywaniu czynności, określonych wyżej uznaje się za rok praktyki zawodowej na budowie. Praktyka zawodowa, odbywana na zasadach innych aniżeli pośrednio na budowie, również wymaga potwierdzenia przez osobę posiadającą odpowiednie uprawnienia budowlane i wpisaną na listę członków izby.

3. Kto powinien kierować i potwierdzać odbywanie praktyki zawodowej

Regulacje zawarte w ustawie Prawo budowlane określające warunki zaliczenia praktyki zarówno w projektowaniu, jak i na budowie nie budzą żadnych wątpliwości.

a) Praktyka w projektowaniu – udział w pracach projektowych osoby ubiegającej się o uprawnienia budowlane do projektowania musi polegać na bezpośrednim uczestnictwie w pracach projektowych pod kierownictwem osoby posiadającej odpowiednie uprawnienia budowlane. Taka też osoba powinna potwierdzić praktykę poprzez wydanie oświadczenia o odbyciu praktyki zawodowej oraz przebieg tej praktyki przedstawić w zestawieniu zbiorczym. Za taką osobę należy uznać projektanta jako autora danego projektu.

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 4 kwietnia 2006 r. (sygn. akt P 16/2005) stwierdził, że praktyka musi obejmować czynności, które pomimo wykonywania pod kierownictwem osoby posiadającej odpowiednie uprawnienia budowlane – to merytorycznie muszą też odpowiadać czynnościom zawodowo wykonywanym właśnie przez osobę kontrolującą. Zatem w konsekwencji praktyka osoby ubiegającej się o nadanie uprawnień w dziedzinie projektowania w budownictwie powinna obejmować prace podejmowane przez osoby posiadające uprawnienia w tym zakresie i wykonujące samodzielne funkcje w budownictwie. Także Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 5 czerwca 2012 r. (sygn. akt II GSK 694/11; LEX nr 122689) wyraził pogląd, że przepis art. 14 ust. 4 ustawy Prawo budowlane wymaga, by czynności praktykanta wykonywane w ramach opracowywania projektu podlegały w sposób zupełny kierownictwu osoby kierującej projektem i za niego odpowiedzialnej. Zatem praktyka w projektowaniu nie powinna się odbywać pod kierownictwem projektanta będącego sprawdzającym projekt, co nierzadko się zdarza (orzecznictwo: m.in. VI SA/Wa 1316/13 – Wyrok WSA w Warszawie).

fol. Adam Orlewicz

b) Praktyka na budowie – w przypadku praktyki na budowie warunkiem jej zaliczenia jest pełnienie funkcji technicznej na budowie pod kierunkiem osoby posiadającej odpowiednie uprawnienia budowlane. Stosownie do art. 14 ust. 4 w związku z § 3 ust. 1 rozporządzenia osoba kierująca praktyką powinna posiadać stosowne, czyli odpowiednie uprawnienia budowlane. Zatem osoba kierująca praktyką zawodową powinna posiadać uprawnienia w zakresie co najmniej tożsamym z zakresem uprawnień, o które będzie ubiegać się praktykant. Należy również pamiętać iż „budową” jest wykonywanie obiektu budowlanego w określonym miejscu, a także odbudowa, rozbudowa, nadbudowa obiektu.

Osoba odbywająca praktykę na budowie, niesamodzielnie kieruje budową, tj. wykonuje prace, które ustawowo przynależą do kierownika budowy jako uczestnika procesu budowlanego. Jeżeli zatem praktykant w trakcie praktyki wykonuje czynności przynależne kierownikowi budowy, to zwrot – „pod kierownictwem osoby posiadającej odpowiednie uprawnienia budowlane” należy przyjąć, że chodzi tu o osobę, która na konkretnej budowie pełni samodzielną funkcję techniczną kierownika budowy lub kierownika robót budowlanych. Zatem praktykant, pełniąc funkcje techniczne na budowie, wchodzi niejako w rolę kierownika budowy, jego praktyką nie może więc kierować nikt inny aniżeli osoba, która w świetle ustawy Prawo budowlane jest odpowiedzialna za kierowanie procesem budowlanym (orzecznictwo: m.in. VI SA/Wa 2520/15 – Wyrok WSA w Warszawie).

Pozostałe formy zaliczenia praktyki uznanej za praktykę na budowie jak: praca w organach nadzoru budowlanego, u zarządcy dróg publicznych czy u zarządcy infrastruktury kolejowej należy traktować jako wyjątki od zasady odbywania praktyki zawodowej bezpośrednio na budowie. Przepisy rozporządzenia należy interpretować zgodnie z ich treścią i nie dokonywać interpretacji rozszerzającej. Oznacza to, że wyłącznie praca we wskazanych wyżej organach oraz na wskazanych

warunkach może być zaliczona do praktyki zawodowej wymaganej do uzyskania uprawnień budowlanych. W przypadku odbywania praktyki w ramach pracy u zarządcy dróg, zaliczeniu podlegać będzie wyłącznie praca polegająca na wykonywaniu czynności na terenie budowy i obejmująca konieczność fachowej oceny zjawisk lub samodzielnego rozwiązywania zagadnień architektonicznych oraz techniczno-organizacyjnych. Stąd osoba odbywająca praktykę zawodową we wskazanych organach w ramach praktyki zawodowej na budowie powinna mieć możliwość przebywania i wykonywania na terenie budowy czynności związanych z budową obiektu budowlanego, tak aby zdobyć doświadczenie do wykonywania samodzielnych funkcji w zakresie specjalności uprawnień budowlanych, o jakie się ubiega. Nie należy do tych czynności nadzorowanie i kontrolowanie budowy w ramach czynności nadzoru inwestorskiego.

Natomiast praktyka w ramach pracy w organach nadzoru budowlanego powinna polegać na wykonywaniu czynności inspekcyjno-kontrolnych w szczególności obejmujących budowę. Odnosząc się do pracy u zarządcy infrastruktury kolejowej odpowiedzialnego za utrzymanie infrastruktury kolejowej we właściwym stanie technicznym, polegającej na fachowej ocenie zjawisk, stanu technicznego budowli i urządzeń budowlanych lub samodzielnego rozwiązywania zagadnień architektonicznych oraz techniczno-organizacyjnych – jest dopuszczalne zaliczenie jako praktyki zawodowej do uprawnień budowlanych.

Praktyka ta wymaga potwierdzenia przez osobę posiadającą odpowiednie uprawnienia budowlane i wpisaną na listę członków izby.

Czy w tych przypadkach osoba kierująca praktyką powinna pełnić funkcję kierownika budowy albo funkcję kierownika robót?

Można przyjąć, że w przypadku gdy w wymienionych wyżej organach nie ma osoby posiadającej odpowiednie uprawnienia budowlane, która jednocześnie wraz z praktykantem przebywa na budowie, wykonuje czynności inspekcyjno-kontrolne budowli bądź czynności związanej z koniecznością fachowej oceny zjawisk lub samodzielnego rozwiązywania zagadnień architektonicznych oraz techniczno-organizacyjnych, wówczas może odbywać praktykę pod kierownictwem kierownika budowy lub robót, który na danej budowie pełni samodzielną funkcję techniczną. Bowiern osoba kierująca praktyką przygotowuje kandydata do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie oraz potwierdza odbycie tej praktyki (orzecznictwo: NSA m.in. wyrok z dnia 19 lipca 2000 r., sygn. akt IV SA 1131/98).

4. Dokumentowanie praktyki zawodowej

Na podstawie Rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 11 września 2014 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U. z 2014 r., poz. 1278) od dnia 25 września 2014 r. nastąpiła

zmiana zasad dokumentowania praktyki zawodowej. Prawodawca całą odpowiedzialność za odbywaną praktykę zawodową przerzucił na osobę kierującą praktyką zawodową. Osoba kierująca praktyką, czyli osoba pełniąca samodzielną funkcję projektanta albo kierownika budowy (lub robót) potwierdza oświadczeniem składanym pod odpowiedzialnością karną odbycie praktyki zawodowej przez praktykanta.

W oświadczeniu tym osoba kierująca praktyką zawodową potwierdza uczestnictwo w pracach projektowych lub pełnienie funkcji technicznej na budowie zgodnie ze zbiorczym zestawieniem odbytej praktyki zawodowej stanowiącym załącznik do tego oświadczenia.

W zestawieniu zbiorczym odbytej praktyki zawodowej – przy sporządzaniu projektów lub na budowie, wymagane jest wyszczególnienie projektów lub budowli, przy których uczestniczył praktykant z jednoczesnym podaniem szeregu informacji m.in. rodzaju obiektu (nazwy), technologii wykonania, parametrów charakterystycznych obiektu realizowanego, inwestora, projektanta, kierownika budowy, czasu trwania praktyki, funkcji pełnionej przez praktykanta, formy zatrudnienia oraz charakterystycznych czynności, jakie wykonywał praktykant.

Ponadto osoba kierująca praktyką do swojego oświadczenia o odbyciu praktyki zawodowej jest zobowiązana dołączyć „zbiorcze zestawienie odbytej praktyki zawodowej – przy sporządzaniu projektów/na budowie”, decyzję o nadaniu uprawnień budowlanych i zaświadczenie o wpisie na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego. Oświadczenie wraz z wymienionymi załącznikami stanowi integralną całość.

Najczęściej dokument potwierdzający odbycie praktyki zawiera braki w zestawieniu zbiorczym jak: niedbale sporządzony opis projektu lub budowy, brak informacji o konstrukcji i technologii danego obiektu oraz innych charakterystycznych parametrów technicznych bądź użytkowych danego obiektu, odpowiednich do wnioskowanej specjalności uprawnień budowlanych, brak adresu inwestycji i numeru decyzji o pozwoleniu na budowę, brak informacji o osobach pełniących samodzielne funkcje techniczne projektanta lub kierownika budowy. Często okręgowa komisja kwalifikacyjna izby ma wątpliwości co do wykazanego czasu praktyki, który jest nieadekwatny do zakresu prac projektowych lub robót budowlanych przy budowie obiektu oraz brak charakterystycznych czynności, jakie wykonywał praktykant w czasie praktyki.

Nagminnie zdarza się, że osoba potwierdzająca praktykę zawodową nie potrafi skompletować w jedną całość oświadczenia wraz z wymaganymi załącznikami do tego oświadczenia albo do wniosku jest dołączonych kilka oświadczeń potwierdzających odbycie praktyki pod kierownictwem kilku osób, a zestawienie zbiorcze jest jedno, w którym zakres praktyki podpisany jest przez tych kilka osób. W przypadku praktyki odbywanej w wielu firmach projektowych lub na wielu budowach i pod kierownictwem wielu osób, każdy kierujący

praktyką powinien do swojego oświadczenia dołączyć wymagane załączniki.

Można stwierdzić, że osoby kierujące praktyką zawodową nie zdają sobie sprawy, że właśnie dokument potwierdzający odbycie praktyki to jeden z dwóch warunków, jakie należy spełnić jednocześnie, czyli odpowiednie wykształcenie i udokumentowana praktyka są niezbędne przy ubieganiu się o uprawnienia budowlane.

Niedbale sporządzony dokument potwierdzający odbycie praktyki zawodowej, a dodatkowo potwierdzenie tej praktyki w sposób nierzetelny, niezgodny z prawdą może zadowalać osobę odbywającą praktykę, jednakże kończy się przeważnie niezakwalifikowaniem do egzaminu.

5. Odpowiedzialność osób kierujących praktyką zawodową

Istotne znaczenie praktyki zawodowej podkreślają również osoby ją odbywające, które mają teoretyczne przygotowanie do zawodu uzyskane na uczelni, jednak nie czują się w pełni kompetentne do praktycznego wykonywania zawodu inżyniera.

Praktyczne doświadczenie zawodowe studenta powinno być istotnym elementem studiów technicznych. Zwiększenie wymiaru praktyk zawodowych w czasie studiów na pewno przyczyniłoby się do poszerzenia zakresu wiedzy praktycznej, pomagającej w samodzielnym rozwiązywaniu problemów technicznych. Jednakże analizując programy kształcenia na uczelniach z kierunkami technicznymi, które są odpowiednie lub pokrewne w odniesieniu do specjalności nadawanych uprawnień budowlanych, zauważa się postępującą redukcję praktyk zawodowych w programach studiów. Z tych względów nie powinno się bagatelizować znaczenia praktyk zawodowych do uzyskania uprawnień budowlanych, którymi to praktykami kierują osoby pełniące samodzielne funkcje techniczne w projektowaniu, na budowie i są członkami okręgowych izb inżynierów budownictwa.

Należy też wziąć pod uwagę, że w obecnym stanie prawnym prawodawca całą odpowiedzialność za odbywanie praktyki zawodowej scedował na osoby kierujące praktyką zawodową. Komisje kwalifikacyjne nie mają w zasadzie możliwości podczas postępowań

kwalifikacyjnych do dokonywania oceny czynności, jakie wykonywał praktykant, w ramach praktyki zawodowej. Dotyczy to również okresu odbywanej praktyki, który często jest za długi w odniesieniu do wykonywanych czynności na budowie czy w projektowaniu.

W drastycznych przypadkach komisja kwalifikacyjna prowadzi postępowanie dowodowe w celu ustalenia faktycznego stanu danej praktyki. Zdarzają się przypadki kierowania do organów ścigania naruszeń, takich jak potwierdzenie nieprawdy w zakresie praktyki zawodowej i pełnionych funkcji technicznej przez praktykanta, albowiem konsekwencje udowodnienia przez komisję kwalifikacyjną nieprawdziwych danych w oświadczeniu dotyczącym praktyki zawodowej ponosi zarówno osoba przedstawiająca udokumentowaną praktykę, jak i osoba potwierdzająca praktykę niezgodną z prawdą.

Opisywane sytuacje nie powinny mieć miejsca, albowiem jak wcześniej wspomniano, osoba pod kierownictwem której odbywana jest praktyka, powinna stanowić wzór inżyniera budownictwa.

To kierujący praktyką zawodową wydaje oświadczenie pod odpowiedzialnością karną potwierdzające odbycie praktyki zawodowej. Zatem praktyka przedstawiona w tym dokumencie powinna spełniać warunki określone w przepisach ustawy Prawo budowlane i Rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 11 września 2014 w sprawie samodzielných funkcji technicznych w budownictwie.

Kierujący praktyką powinien wyszczególnić takie czynności wykonywane w ramach praktyki, które będą adekwatne do specjalności i zakresu uprawnień, o jakie będzie ubiegał się praktykant.

Przykładowo, nie powinno bowiem być sytuacji, że osoba ubiegająca się o uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi w specjalności konstrukcyjno-budowlanej bez ograniczeń, będzie legitymowała się praktyką obejmującą drobne remonty i konserwacje w budynkach, albowiem remont nie jest budową w świetle ustawy Prawo budowlane (art. 3 pkt 6). Taka praktyka nie pozwala nabyć wiedzy praktycznej wymaganej w projektowaniu/na budowie, a skutkuje często niezdaniem egzaminu. Wówczas praktykant może mieć uzasadniony żal do kierującego praktyką. Zakres merytoryczny i organizacja, a także rzetelne nadzorowanie

fol. Adam Ożewicz

praktyki to podstawy dobrego przygotowania kandydata ubiegającego się o uprawnienia budowlane.

Zatem osoby kierujące praktyką zawodową, będące członkami Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa zobowiązane są czuwać nad treścią przedstawionych praktyk inżynierów odbywających praktykę pod ich kierownictwem i nie potwierdzać praktyk, których faktycznie nie było, bądź zakres czynności wykonywanych przez praktykanta był nieadekwatny do wnioskowanych uprawnień budowlanych.

Osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, a jednocześnie kierujące praktykami, potwierdzając odbycie praktyk swoim oświadczeniem (pod odpowiedzialnością karną) powinny pamiętać, że swoim nazwiskiem i autorytetem, biorą na siebie odpowiedzialność za właściwe, praktyczne przygotowanie kandydata do uprawnień oraz biorą odpowiedzialność za rzetelność opisu czynności. Muszą pamiętać, że jest to odpowiedzialność moralna, a także odpowiedzialność etyczna, której zasady zostały określone w Kodeksie zasad etyki zawodowej członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Zasady etyki zawodowej to podstawowy obowiązek członków Izby, a naruszenie tych zasad skutkuje pociągnięciem do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Osoby kierujące praktykami zawodowymi powinny swoją postawą zarówno moralną, jak i etyczną oraz wiedzą zawodową dawać wzór młodym inżynierom, albowiem zawód inżyniera budownictwa jest zawodem zaufania publicznego. Ze względu na dobro młodych inżynierów ubiegających się o uprawnienia budowlane osoby, pod kierownictwem których odbywane są praktyki zawodowe, powinny czuwać nad właściwą praktyką, spełniającą wymogi określone w przepisach, rzetelnymi wpisami w dokumencie potwierdzającym odbycie praktyki.

6. Podsumowanie

Postępujący rozwój techniki, nowych technologii, postęp cywilizacyjny powodują szerokie zmiany w procesie inwestycyjno-budowlanym, a tym samym coraz większe znaczenie ma praca inżynierów biorących udział w tym procesie. Zwiększenie odpowiedzialności zawodowej inżynierów budownictwa powoduje również zmiany w prawie. Musimy pamiętać, że praca inżyniera budownictwa jest też oceniana przez instytucje kontrolujące proces inwestycyjno-budowlany, jest też surowo weryfikowana przez społeczeństwo. Zatem dbałość o rozwój zawodowy młodych inżynierów, przekazywanie wiedzy, uczenie zasad etycznych w okresie praktyk zawodowych jest niezbędna.

Dlatego też szczególnie ważna jest odpowiedzialność osób, pod kierownictwem których odbywane są praktyki zawodowe. Osoby te odpowiedzialne są za przygotowanie kadr technicznych, pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, a w następstwie za jakość społeczno-gospodarczego rozwoju kraju.

BIBLIOGRAFIA

- [1] Biliński T., Kucharczyk E., Prawo budowlane z omówieniem i komentarzem stan prawny na dzień 1 stycznia 2016 r., Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego Zielona Góra 2016
- [2] Biliński T., Kucharczyk E., Uprawnienia budowlane w przeszłości, dzisiaj i w najbliższej przyszłości, Przegląd Budowlany nr 1/2017 str. 49-54
- [3] Ustawa z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U.2016.290, j.t. z późn.zm.)
- [4] Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 11 września 2014r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U.2014.1278)

Builder

BUILDER
FOR THE
FUTURE

to społeczny program edukacyjny, który miesięcznik „Builder” realizuje we współpracy z najważniejszymi organizacjami branżowymi i wiodącymi firmami działającymi w obszarze budownictwa i architektury.

Celem Programu jest szeroko rozumiana promocja polskiej myśli inżynierskiej i polskiej architektury oraz wspieranie młodych architektów i inżynierów w uzupełnianiu edukacji, poszerzaniu fachowej oraz praktycznej wiedzy, umiejętności i kompetencji. Ułatwianie młodym ludziom poznawania różnych sektorów branży budowlanej, działających w tych sektorach firm, a tym samym oczekiwań rynku i przyszłych pracodawców. Program ma ułatwiać młodym ludziom rozpoczęcie zawodowej kariery.

Ważnym elementem programu jest Konkurs dla Młodych Architektów i Konkurs dla Młodych Inżynierów.

Więcej informacji na: www.buildercorp.pl

PARTNERZY ŚRODOWISKOWI

